

கற்றல் கற்பித்தலில் கலைகளின் பங்கு (ஒயிலாட்டத்தை முன் வைத்து)

முனைவர் ஆ. அழகுசெல்வம்
(அழகு அண்ணாவி)

கட்டுரைச்சுருக்கம்:

உலகப் பெரும்பரப்பில் வாழும் மனித சமூகத்தின் அறிவு, மரபுத் தொடர்ச்சியை உடையது. சடங்குகள், வழிபாடுகள், வாழ்க்கை முறைகள் என அமையும். ஐவகை நில அமைப்பிற்குள் இயங்கும் மக்களின் வாழ்க்கை ஒத்ததொரு பண்பாட்டு அடையாளத்தை உடையது. இன்று உலக அளவில் பேசப்படும் சூழலியல் என்னும் பொதுக் கோட்பாட்டை கற்றல், கற்பித்தல் என்னும் நிகழ்வில் பொருத்தி, கல்விச்சூழலியல் என்ற ஒன்றைக் கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை ஒன்று உள்ளது. தமிழ்த் திணையியல் வாழ்க்கை முறையைப் போன்று தமிழ் மொழி வழி அமைந்த இலக்கியங்கள், கலைகள், நிகழ்த்துக்கலைகள் முதலியவற்றிற்கும் திணை மரபுத் தன்மை உண்டு என்று அறிவதன் வழியாக வகுப்பறை நிலங்களின் வழியை உருவாக்கி மாணவர்கள் வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டும். தலைமுறைகள் தாண்டி தொடர்ந்து வரும் மரபுக்கலைகளின் வழி உடல் வளமும் மன நலமும் பெற்ற, படைப்பாற்றலுடன் கூடிய நாளைய சமுதாயம் உருவாக்கப்படவேண்டும். அதற்காக புதிய தலைமுறைகள் உருவாக வேண்டும். ஆழமும், நுட்பமுமாய் பரந்து விரிந்து கிடக்கும், முத்தமிழ் என விரிந்து கிடக்கும், அறிவியல் தன்மையுள்ள, செவ்வியல் தன்மையுள்ள கலைகளின் வழி வகுப்பறைச்சூழலில் கற்றல், கற்பித்தல் செயல்பாட்டுடன் முழுமையை உருவாக்க முடியும். கற்றல், கற்பித்தல் செயல்பாடுகளின் வழியாக புதிய கல்வி முறையை உருவாக்க முடியும் என்பதை இக்கட்டுரை முன் மொழிகிறது. ஒயிலாட்டம் என்னும் நிகழ்த்து கலை வடிவத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு நிகழ்த்தப்படுகிறது. உடலும் மனமும் ஒத்த, உடலையும் மனதையும் ஒருங்கிணைப்பதின் வழியாக இந்தக் கல்வி முறை மாற்றி அமைக்கப்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முன்னுரை:

அகில உலகப் பெரும்பரப்பில் வாழும் மனித சமூகத்துள் தமிழ் - தமிழர் அறிவுலகம் மிக நீண்ட மரபைக் கொண்டுள்ளது. இதனைத் தமிழியம் என்று குறிப்போம் எனில், தொல்காப்பியக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே அதற்கான தோற்றம் மற்றும் தொடர்ச்சியைக் காணமுடியும். மேலும் தமிழ் அறிவு முறைமைக்குத் தனியானதொரு அடையாளம் இருந்து வருகிறது. தனக்கென ஓர் அறிவு நெறியையும் (Principle) வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. உலகில் உள்ள பல்வேறு

மக்கள் சமூகக் குழுமங்களின் வாழ்க்கையை இயக்குவது சடங்குகளும், வழிபாடுகளும் இருந்துள்ளன என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தமிழர், தம் வாழ்வியலை (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) அய்வகை நிலங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த இயற்கைக் கோட்பாடுகளின் இயற்கை அமைப்பின் - இயங்கியலின் முறைமையிலேயே அமைத்துக் கொண்டனர். அதாவது தமிழ் மரபு, உலகை யாரோ ஒருவர் உருவாக்கினார் என்பதன்றி, அய்ந்து பவுதிகப்

பூதங்கள் - பொருள்களின் சேர்க்கையால் உருவானது எனக் கொண்டு, கொள்கையாக முடிவு செய்தது. அதாவது உலகச் (சுற்றுச்) சூழலைப் பார்த்துப் பிரமிப்போ பயமோ கொள்ளவில்லை. மாறாக, தோழமையுடன் பார்த்து, அதனோடு இயைந்து வாழும் நெறிமுறையாக அமைத்துக் கொண்டார்கள். முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் எனப் பெயரிட்டார்கள். முதற்பொருளாகிய நிலமும், பொழுதும் (Time and Space) இயங்கியல் அறிவியலால் 'Time and Space' என்று முன்மொழியப்பட்டது. இன்னும் சொல்வதெனில், நெறிமுறை, ஒழுக்கம் முதலிய பொருள்களைத் தரும், திணை என்ற சொல்லை முன் மொழிந்தனர். திணை என்ற சொல்லிற்கு இடம், ஒழுக்கம், குடி, குலம், பூமி, பொருள் எனப் பல்வேறு பொருள்கள் (Meaning) உள்ளன.

இன்று உலக அளவில் ஒருமித்த சிந்தனை மரபாகச் செயல்படும் கருத்துகளில் ஒன்று, சூழலியல் (Environment) ஆகும். இதனைச் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு என்று மட்டும் கொள்ளாது கற்றல் - கற்பித்தல் என்ற நேர்க்கோட்டு நிகழ்விற்கும் பொருத்தி (Educational Environment) கல்விச் சூழலியல் எனக் காண வேண்டும்.

இயற்கையில் ஓர் உயிர் தன்னைச் சுற்றியுள்ளபிற உயிர்களோடு சுற்றுச்சூழலோடு கொள்கிற உறவைத் திணையியல் (Ecology) என்று அழைக்கிறோம். இத்திணையை ஒழுக்கம், முறைமை என்று விளங்கிக் கொள்கிறோம். இதே போல் ஆசிரியர் - மாணவர் - பெற்றோர் என்ற நேர்க்கோட்டு உறவினை, கல்விச் சூழலோடு பொருத்தி, கற்றல் - கற்பித்தல் முறையியலாகக் (திணை / ஒழுக்கம்) காணலாம். இது, இன்றைய கால கட்டத்தின் சமூக - பொருளாதார - பண்பாட்டு வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு (பல பண்பாடு) ஏற்ற கற்றல் - கற்பித்தல் சூழலை வளர்க்கும் இயல்பான கோட்பாடாக அமையும் எனலாம்.

தமிழ்த் திணையியல் நெறிமுறை உலகின் ஒவ்வொன்றையும் அதனதன் நிலையில் முழுமையாகப் பார்க்கக் கோருகின்றது. அதாவது உலகில் ஒரு மனிதன் வாழ்வதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமை ஒரு நுண்ணுயிர்க்கும் இருக்கிறது. வாழும் உயிர், அது எந்திரமல்ல என்கிறது. மேலும் இயற்கையை அடியொற்றி (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) தமிழ்ச் சிந்தனை மரபு உருவாகி, வளர்ந்து செழித்ததற்கு தமிழ்நாட்டு நிலவியல் உலகப் பந்தின் நிலநடுக்கோட்டிற்கு அருகே வளமையாக அமைந்ததும் காரணமாகும். இவ்வளமிக்க நிலத்தில் (தமிழ்நாடு) ஒப்பப் பிறக்கும் எல்லா உயிர்களும் சமூகம் - வாழ்க்கை - மொழி - அறிவு - பண்பாடு முதலிய கூறுகளில் தனித் தன்மையைக் (Individuality) கொண்டு விளங்கும். இதனடியாக, அறிவுச் செழுமையும், பண்பாட்டுத் தனித் தன்மையும், கொண்டுள்ள தமிழ்மொழி வழியாகப் பல்வேறு கலைகள் - இலக்கியங்கள் மனிதர்களால் காலந்தோறும் நிகழ்த்துதல் வழி உருவாக்கப்பட்டுள்ளன; படைக்கப்பட்டுள்ளன.

அய்வகை நிலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ்த் திணை மரபு நிலத்திற்கும் நிலத்தில் உள்ள உயிர்கள் மற்றும் உயிரற்ற பொருள்களோடு கொள்கிற உறவால் செழுமை அடைகிறது. இதைப் போல வகுப்பறையாம் நிலங்களில் இயங்கும் மாணவர்கள், தன் பெற்றோர்களோடு கொள்கிற உறவு மட்டுமன்றி, ஆசிரியர் - தன் இணை மாணவர்கள் - சமூகம் ஆகியவற்றினோடு கொள்கிற உறவு, அவர்களின் செழுமையை (Complexity) உருவாக்கும் எனலாம். அப்பொழுது மாணவர் ஒவ்வொருவரின் தனித் தன்மை (Individuality) தனித்திறன் வெளிப்பட்டு, அதன் வளர்நிலையில் புதிய சிந்தனை வளமிக்க மாணவர்கள் உருவாவார்கள். அதாவது, படிக்கும் இடம் (கற்பித்தல்), அங்கு பெறுகின்ற

கல்வி (கற்றல்) இரண்டும் இணைந்து கற்றல், கற்பித்தலை முழுமையாக்குகிறது; அறிவு, செழுமை அடைகிறது.

உயிரினங்களுக்கிடையிலும், சுற்றுப் புறத்திற்கிடையிலும், நடக்கின்ற உறவே திணையியல் (Ecology) என்று நவீன அறிவியல் கூறுவதை, கல்வியியலில் கற்றல் - கற்பித்தலுக்கும் நாம் பொருத்திப் பார்க்கலாம். அதாவது ஒரு காடு, தோப்பு என விவசாயம் செய்யும் நிலத்தில் கூட, அங்கு பல்வகைப்பட்ட மரம், செடி, கொடிகள் இருப்பதால்தான் அவை நீடித்து - நிலைத்து வாழ்கின்றன. இதே போல பலவகை இன மக்களும் மொழியும் கலந்து வாழ்கிற பன்மயமான அமைப்புதான் இயற்கை நியதியாகும். எந்த ஒன்றிலும், ஒற்றைத் தன்மை என்பது அழிவையே தரும். கல்விச் சூழலில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயல்பாட்டை போட்டிகளால் உருவாக்காமல், இணைந்து வாழும் கூட்டுறவுத் தன்மையினால் ஒன்றுக்கொன்று - ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழும் தன்மையைப் பெற வேண்டும். வளர்த்தல் வழி உருவாக்க வேண்டும்.

எனவே, பல்வேறு மொழிகள் பேசுகின்ற, வெவ்வேறு மாணவர்கள் பல்வகைப் பண்பாட்டுச் சூழல்களுடன் இணைந்து படிக்கின்ற வகுப்பறைச் சூழலியம் பாதுகாக்கப்பட்டுப் பின்பற்றப்பட வேண்டும். அப்பொழுது முழுமையான நிலைத்த - நீடித்த கற்றல் உருவாகும். எல்லா நலனும் கொண்ட மாணவர்கள் உருவாவார்கள். இதற்குக் கலைகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

மனிதர் தம் செயல்பாடுகளைப் பொருளுள்ளதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் மாற்றுவது பண்பாட்டியல் நடவடிக்கை எனலாம். பண்பாடு என்பது ஒரு சமூகத்தில் கற்று (Learning) அறியப்படுகின்ற (Knowing)

நடவடிக்கை (Behaviour) ஆகும். அவை நெறிமுறைகளாக (Principles) மாறும் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். பண்பாட்டுச் செயல்பாடு என்பது சமூகத்தின் வழி ஒரு தனிநபர் கற்று - அறிகிற நம்பிக்கை, உணவுப் பழக்கம், கலை நெறிகள் முதலியவற்றைக் குறிக்கிறது. கல்வியைக் கற்றுக் கொள்வது என்பது ஒரு பண்பாட்டுச் செயல்பாடாகும். இதனைத் தனிநபர் ஒருவர், தனது படைப்புத் திறனை, கடந்த காலத்தின் மரபுத் தொடர்ச்சியாக (Tradition) முறைசார் (Formal) மற்றும் முறைசாரா (Informal) கல்விமுறை மூலம் அறிந்து கொள்ளுதல் என அறிஞர் கூறுவர். அதாவது, ஒருவர் கல்வி கற்றல் என்பது நிறுவனக் கல்வி (academic) மட்டுமல்ல; வாழ்வியலிலிருந்தும் (சமூகம்) கற்றுக் கொள்வதைக் குறிக்கிறது. மொழி முதலிய கல்வியைக்கற்றுக்கொள்வது ஒரு பண்பாட்டுச் செயல்பாடு என்பதால், பண்பாட்டை தலைமுறைகளாகத் தொடர்ந்து கடத்தும் கருவியாகக் கலைகள் செயல்படுகின்றன எனலாம். எனவே கலைகள், மக்களின் வாழ்வியலில் பண்பாட்டு நடவடிக்கையாக மரபுக் கலைகளாகத் தொடர்ந்து பயணம் செய்து எல்லாவிதமாக கற்றலை - கற்பித்தலை எப்படி உறுதிப்படுகிறது எனக் காணலாம்.

வகுப்பறைச் சூழலில் கற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்கள் மரபுக் கலைகளை அறிந்து கொண்டு, பயிற்சி பெற்று, மொழியைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். அதோடு உடல்நலனும் பெறுவார்கள். அதாவது, நிகழ்த்துக் கலைகள், ஆடல், பாடல் (ஆட்டம், பாட்டம்) ஆகியவை மனதிற்கு இனிமை தருவதோடு உடலுக்கும் வலுவைக் கொடுக்கிறது.

கலைகள் அறிமுகம்

தமிழ் மரபில் கலைகள் ஆயகலைகள் என்ற வழக்கால் அழைக்கப்படுகின்றன. மற்றைய ஏனைய உயிரினங்களில் இருந்து மனிதனை வேறுபடுத்தி, உடல்திறன், உள்ளத்திறனை

ஒழுங்குபடுத்தி கற்பனை வளத்தைத் தருபவை கலைகளாகும் எனலாம்.

மனிதரின் சமூக ஆக்கங்களுள் ஒன்று கலையாகும். அடிப்படையாகக் கற்பனையும், எதையும் புதிதாகச் செய்து (ஆக்கிப் பார்த்தல்) பார்க்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமும் கலைகளின் தோற்றத்திற்குக் காரணங்களாகும். மேலும் படைப்பாற்றலுடன் கூடிய, கற்றுக் கொள்வதற்கு இடமளிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அதுமட்டுமன்று; பன்முகத் தன்மை வாய்ந்தது. ஆளுமைத் தன்மை நிறைந்தது. மேலும் புதிய வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு ஏற்ற புதிய தேவைகள் ஏற்படுகின்றன. தேவைகளை அடியொற்றிய வாழ்வியல் செயல்பாடு, கலைகளின் புதிய செயல்பாட்டிற்கும் வழிவகுக்கின்றன.

கலைகளின் வகைகள்:

தமிழ்ச் சமூகம் இதுவரை கடந்து வந்த வரலாற்றின் வழி, கலைகளைப் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரித்து அறிந்து கற்று, பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அவற்றை கவிதை, இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டடம், ஒளிப்படம், வரைகலை (கதையும், படமும்) எனப் பகுத்தறியலாம். சிற்பம், ஓவியம் முதலியவை நுண்கலைகள் என்றும், மண், மரம் கொண்டு செய்யப்படும் (பொம்மைகள் முதலானவை) தொழில், கைவினைக் கலைகள் என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றுள், கூத்துக் கலை, இயல், இசை, நாடகம் ஆகியன குறித்துக் காணலாம்.

கூத்துக் கலை

தமிழ்க்கலை மரபில் கூத்து என்பது பழைய வடிவாகும். கூற்று என்பது, கூத்து என மாறியுள்ளது. சங்கப் பாடல்களில் தலைவன் கூற்று, தலைவலி கூற்று, செவிலி கூற்று, தோழி கூற்று என அமைந்துள்ளதைப் பார்க்க முடியும். கூற்று யார் பேசுகிறார்கள் என்ற பொருளில் அமைகிறது. எனவே, வாய்மொழியாகச் சொல்லப்பட்டதைக் கூற்று எனலாம்.

பாட்டு, உரைநூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் யாவும் யாப்பின் வழியது என இலக்கணம் கூறுகிறது. வாய்மொழி குறித்து (நூற்பா - 71) தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. பா வகையை அமைக்க இதுவும் ஒரு யாப்பு முறையாக அமைந்துள்ளது.

பண்டிகை நாள்களில், விழாக்காலங்களில், கோயில் விழாக்களில் என கூத்துகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. இன்றும், நாடகம் மற்றும் திரைத்துறை சார்ந்தவர்களைக் “கூத்தாடிகள்” என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்றுபய நெதீரச் சொன்ன பக்கமும்”

என இலக்கணம் வரையறை செய்கிறது.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட கூத்தர் மட்டுமன்றி பாணர், பொருநர், விறலி ஆகியோரும் நிகழ்த்துகலை ஆள்களாகவே அறியப்பட்டனர். கூத்து அகக்கூத்து, புறக்கூத்து என இருவகைப்பட்டது. வேத்தியல், பொதுவியல் போன்று இதையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கூத்து வகைகள்:

குரவைக் கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, வெறியாட்டு, கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம், கபாலம், வள்ளிக்கூத்து துடிக்கூத்து, கழல் நிலைக் கூத்து, மற்கூத்து (மல்லுக்கட்டு) குடக்கூத்து (கரகம்), மரக்கால் கூத்து, தோற்பாவைக் கூத்து, ஆரியக்கூத்து (கயிறாட்டம் - கயிற்றில் ஆடுவது) வரிக் கூத்து, வகைக்கூத்து எனப்பட வகைகள் உள்ளன. இவற்றுள் பல வழக்கொழிந்து விட்டன.

கூத்து, தெரு நிலையில் ஆடலையும் குறிக்கிறது. சிலம்பில் இடம் பெறும் மாதவி(11) பதினொரு வகை ஆடல் - பதினொரு வகைக் கூத்து நிகழ்த்தினாள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

தெருக்கூத்தில் (பேச்சு) உரையை விட, பாடலுக்கும், ஆடலுக்கும் முக்கியத்துவம் இருக்கும்.

முத்தமிழ்:-

தமிழ் இலக்கண நூலாகவும் இலக்கிய நூலாகவும் போற்றப்படுகின்ற தொல்காப்பியம்,

“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம் கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாங்கினும் உரிய தாகும் எனமனார் புலவர்”

- எனக் குறிப்பிடுகிறது.

நாடக வழக்காவது செய்யுளின் பா வழக்கு என்றும், உலகியல் வழக்கு என்பது பேச்சு வழக்கு என்றும் உணர்த்தப்படுகிறது. கலியும் பரிபாடலும் இசைக்கும் பாட்டுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாகப் பேசப்படுகின்றன. இயல், இசை, நாடகத் தமிழ் என முத்தமிழையும் தொல்காப்பியம் குறித்துக் காட்டுகிறது.

இயல் - இயற்றமிழ் - இயற்றப்படுவது எழுதப்படுவது. கவிதை, கதை, புதினம் ஆகியவை இதனுள் அடங்கும். எழுத்து வடிவிலான நாடகம் (Text) இயற்றமிழினுள் அடங்கும்.

இசை - இசைத்தமிழ் எனப்படுகிறது. இசைக்கப்படுவது இசையாகும். எழுத்தும் சொல்லும் அளபெடுத்து இயைந்து ஒலிக்கப்படும் பொழுது (அசைஇ) இசையாக மாறுகிறது. இசை-குழலிசை, நரம்பிசை, தோலிசை, குரலிசை என அமைகின்றன. பாட்டு, விசில், குலவை, ஒப்பாரி (ஆரித்தல்) விம்முதல், அழுதல் முதலியன இசையாம். (இசைத் தன்மை உடையன)

நாடகம்:-

எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்ட, நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்ற பொழுது நாடகம் என்று முழுவடிவாக அழைக்கப்படுகிறது.

• மக்கள் பார்வையாளர்களாக இருக்க, அவர்கள் முன் நிகழ்த்தப்படுவது நாடகமாகும்.

• இயலும் இசையும் இணைந்து நாடகக் கூறுகளாக மாறுகின்றன.

• கண்ணுக்கும் காதுக்கும் புலன் உணர்வைத் தருவதாக நாடகம் அமைக்கின்றது.

• மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புலனும் பார்த்து, கேட்டு, பாடி, ஆடி, உடலை அசைத்து நிகழ்த்தப்படுவது; உணர்த்தப்படுவது நாடகம் எனலாம்.

இசை-மக்களிசை:

இசைத்தமிழ் மரபில் தோன்றி, இயற்றமிழ் பகுதியாக வழங்கி வருவது பண்ணத்தி என்பதாகும். பண்ணத்தி என்பது நாடகச் செய்யுள் வகையாகும், வடிவமாகும். அதாவது செய்யுள் வடிவில் நாடகத்தில் பாடப்படுவது. கழனி உழவர் பாட்டு, மழைப்பாட்டு, வெள்ளப் பாட்டு, ஏர்ப் பாட்டு, நடவுப் பாட்டு, நெற்களப் பாட்டு, போர்க்களப் பாட்டு (இணைப்பொருநர் பாடுவது) வெற்றிப் பாட்டு என உழவு, விவசாயம், உணவு சார்ந்த பாடல்களாக அமைகின்றன. நாட்டுப் புறப்பாடல் வகைகளுள் ஒன்றான பள்ளு வகைப் பாடல்கள் பண்ணத்தி வழிவந்தவை எனலாம்.

நாட்டுப்புறப்பாடலுள் ஓசை குறைந்த இசைப் பாடல் பண்ணத்தி என்றும் இசை குறைந்தது. “புலன்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இதை, “பொருளொடு புணரா பொய்ம்மொழி பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி” (தொல்: செய்யுளியல் - 166) என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

பாடல் வகையினின்று மாறுபட்ட வாய்மொழித் தன்மை வாய்ந்த ஓர் இலக்கிய (பாடல்) வகையாக, பண் அமையாத பாடலாக பண்ணத்தி அமைகிறது. மக்களிசை மரபிசைப் பாடல்களின் இத்தன்மை விருத்தமாக அமைகிறது.

இப்படியாகத் தமிழ் மண்ணில் தோன்றி வளர்ந்த மக்கள் கலைகள் (இசை மற்றும் நாடகம்) போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. காலங்காலமாய் மக்களின் வாழ்வியற் செயல்பாடுகளில் ஒன்றாக விளங்கும் கலைகள் மரபாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் பழக்கமும் வழக்கமும் தலைமுறைகள் தாண்டிப் பயணம் செய்கிறபொழுது அவை பண்பாட்டு வடிவங்களாக மாற்றம் பெறுகின்றன.

தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ஓசைகளின் பல்வேறு நிலைகளை செவிப்புலனுக்கு ஏற்ப நாவால் அசைத்துப் பாசுபடுத்திக் காட்டுவதைக் குறித்துப் பேசுகையில்,

“மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனா அ”

– என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வண்ணம் எனில் இசையின் வகை ஆகும். இக்காலத்தில் சந்தக் குழிப்பு என்கின்றனர். அசைகள் நீட்டித்து ஓர் அசை மற்றோர் அசையுடன் இயைந்து – இசைந்து – அளபெடுத்து கால முறையில் அமையும் பொழுது இசையாக பண் (ராக)ணாக அமைகிறது என விளக்கலாம்.

பாடல் - பண்:

பண் எனில் வடமொழியில் இராகம் என்பதைக் குறிப்பதாகும். எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு அணி என்பது அய்ந்திலக்கணம் ஆகும். எழுத்தினை நேரசை, நிரையசை எனப் பொருத்தி சீர்களுக்குள்

இணைப்பை அமைக்க வேண்டும். அடிதோறும் சீர்கள் அமைத்து, பாடலைக் கட்டி (யாப்புச் செய்து) பண்ணமைக்க வேண்டும். எழுத்தினைப் பிழையின்றியும் ஓசை (ஒலி) தவறின்றியும் உச்சரித்திடும் பொழுது பண் பிழையாகாமல் அமையும். “அட்சரம்” என்று வடமொழியால் கூறப் பெறும் பொழுது, அட்சரம் பிசுகாமல் சுத்தமாக என்ற சொற்றொடர் நினைவுக்கு வரும். இதனால் குழம்புதல் தேவையில்லை “எழுத்து உச்சரிப்புப் பிழையின்றி சொல்லுதல்” எனப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

பாடலின் அமைப்பு தொகையறா, பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் என்று அமைக்கப்படுகிறது. தமிழ் முறையில் அளவடியை (நான்கு சீர், நான்கு அடிகள்) அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அகவல், செப்பல், துள்ளல், தூங்கல் ஆகிய ஓசை அமைப்புடன் பாடிட முடியும். பா வகை, ஓசை முறையைத் தாண்டி “பண்ணத்தி” அமைப்பிலும் பாடிட முடியும். துறை, தாழிசை, விருத்தம் எனச் சேர்த்தும் அமைக்கலாம். பண் அமைத்துப் பாடலாம். பண்ணிற்கு அணிகலம் பாடல் என்பர். குழந்தைகள் அளவடியால் அமைத்துப் பாடுவது எளிமையும் இயல்பும் ஆகும். அதாவது ஓரசை, ஈரசையால் அமையும் பாடல்கள் போதுமானது.

இசைக் கருவிகள்:

பாடலைப் பாடுவதற்கும் இனிமையுடன் கேட்பதற்கும் பண்ணினை (இராகம்)ப் பின்பற்றுதற்கும் தாளம் – தாளக் கருவிகள் வேண்டும். இசைக் கருவிகள் வேண்டும். இயற்கையிலிருந்து மனிதன் இசையையும் இசைக் கருவிகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டான். இறந்த மிருகங்களின் காய்ந்த தோலில் காற்றுப்பட்டபோதும் மூங்கில்கள் உரசிக் கொண்டபோதும் கைகளைத் தட்டி

ஆரவாரித்த போதும் குழல்வழியாகவும் இசை உருவானதென்பர்.

சூழலிசை, நரம்பிசை, தோலிசை என இசையைத் தரும் கருவிகள் பற்பல உள்ளன. புல்லாங்குழல், நாகஸ்வரம், கொம்பு போன்றவை சூழலிசைக் கருவிகள் ஆகும். யாழ், கொன்றைக் குழல், ஆம்பற்குழல், முல்லைக்குழல் என பூக்களின் வடிவை ஒத்து குழலிசைக் கருவிகளாக பறை, தவில், உடுக்கு, தமுக்கு, முரசு, பம்பை, உறுமி போன்றவை இருக்கின்றன. தோலில் உண்டாக்கும் அதிர்வுகளால் இசை உருவாக்கப்படுகிறது.

தமிழ் இசைக் கருவிகளுள் தாளம் ஒரு முக்கியமான இசைக் கருவியாகும். “சிஞ்சா” என்றும் இதனைக் குறிப்பர், பண்ணின் கால அளவைக் குறிக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் இது பயன்படுகிறது. காலத்தை ஒண்ணாங் காலம், ரெண்டாங்காலம், மூணாங்காலம் எனக் குறிப்பிடுவர். வேகமாகவும் மெதுவாகவும் பாடுதலை இது அமைத்திடும். தவில், நாகஸ்வரம், பம்பை, உறுமி, தாளம் மரபுக் கலைகளின் நிகழ்த்துதலுக்கு அடிப்படைக் கருவிகளாகும்.

நாடகம்:

நாடகம் கலைகளின் அரசி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இயலும் இசையும் கலந்து கதையைத் தழுவி, நடித்துக் காட்டப்படுவதாகும். தொல்காப்பியர் “நாடக வழக்கினும்” என்று குறிப்பிடுகிறார். எண் வகை மெய்ப்பாடு தோன்ற நிகழ்த்திக் காட்டப்படுவது நாடகம் ஆகும்.

“நகையே, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி இரண்டு வகையென அப்பால் எட்டே மெய்ப்பா டென்ப” என்று தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது. அகத்தியம், கூத்தநூல், குணநூல் என நாடகத்திற்கான நூற்கள் இருந்ததாக இலக்கியக் குறிப்புகள் உள்ளன.

அரசனுக்கு நிகழ்த்திக்காட்டப்பட்டது வேத்தியல் எனவும் மக்களுக்குப் பொது வெளியில் நடத்திக் காட்டப்பட்டது. பொதுவியல் எனவும் அழைக்கப் பட்டது. நாடக அரசங்கம், மேடை அமைப்பு, திரைச்சீலைகள் முதலியன குறித்துச் சிலப்பதிகாரம் மிக நுட்பமாகவும் விரிவாகவும் குறிப்பிடுகிறது.

புராணக் கதைகள் (மகாபாரதம், இராமாயணம்) மன்னர்களின் கதைகள் (சேரர், சோழர், பாண்டியர், பல்லவர்கள்) ராஜராஜ விஜயம், மத்தவிலாசப் பிரகசனம் முதலிய நாடகங்கள், தொடக்க காலங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டன. பம்மல் சம்பந்த முதலியார், பரிதிமாற்கலைஞர், சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் ஆகியோரின் வருகைக்குப் பின்னர் சமூக நாடகங்கள் பெருமளவில் தோற்றம் பெற்றன.

அறிவியல் தொழில் நுட்பங்கள் வளர்ந்த பிறகு நவீன நாடகங்கள் ஒளி-ஒலி அமைப்பு, மேடை வடிவமைப்பு, இசை, நடிப்பு, இயக்கம் ஆகியவற்றில் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு நிகழ்த்தப்பட்டன.

இன்றைய சூழலில் மக்களின் தேவைகளை வாழ்வியல் சிக்கல்களைப் பேசும் நாடகங்கள், வீதிநாடகங்கள் மூன்றாம் அரசங்கம் என்ற முறையில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இந்நாடகங்கள் மேடை, ஒளி - ஒலி, இசை, ஒப்பனை கதாபாத்திர உடை முதலியவற்றைத் தவிர்த்து மக்கள் மத்தியில் நிகழ்த்தப்பட்டன. பெண்கல்வி, குழந்தைக்கல்வி, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் முதலிய பல்வேறு விழிப்புணர்வுச் செய்திகளைத் தாங்கி இந்நாடகங்கள் அமைந்தன.

பள்ளி, கல்லூரிகளில் இந்நாடக முறையின் வழி பாடத் திட்டங்களை (நடத்திட முடியும்) நடத்தி வருகிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசு கலைப் பாடத்தைப் பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறது. எளிமையான

வகுப்பறை அரங்கம், பொம்மலாட்டம் முதலிய கலைகள் வழி மாணவர்களுக்கு எளிமையாக - இனிமையாக கற்றல் அனுபவத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

கலைகளின் மெய்யும் அறிமுகமும்:

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் வழியாகக் கலைகள் குறித்தும் அவற்றின் அமைப்பு குறித்தும் சுருக்கமாகக் கண்டோம். தொடர்ந்து, கலைகள் தொடர்ந்து மக்களால் நிகழ்த்துதல் வழி பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால், காலந்தோறும் மரபு வழியாக உயிர்ப்புடன் இருந்து வருகிறது. மக்களின் உழைப்பு-உற்பத்திப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் உருவான கலைகள் மக்களால் மக்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டுப்புறக் கலைகள் உட்பட்ட பல்வேறு கலை வடிவங்கள் மக்களின் மொழியில் மக்களைப் பற்றிப் பேசின. இது கலைகளுக்கான அறமாக (Arts Ethics) அமைகிறது. நிகழ்த்து கலைகள் எளியமக்களின் சமூகம் சார்ந்த தேவைகளைப் பேசுவதோடு மட்டுமன்றி, மக்களின் உடல் மற்றும் உள்ளத்தின் நலனையும் பாதுகாத்தது. திருவிழா, பண்டிகைக் காலங்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற மரபுக் கலை நிகழ்வுகள் மக்களுக்குள்ளான சமூக உறவை வலுப்படுத்தின. பண்பாடு மற்றும் பொருளியல் நடவடிக்கைகளுக்கான செயல்பாடாகவும் அமைந்தன.

மனிதர் குலம் கூட்டுச் செயல்பாடு கூட்டு வாழ்க்கை மரபுடையது. அதுவே குழுவாக இணைந்து நிகழ்த்துவதை முறைப்படுத்துகிறது. இணைந்து நிகழ்த்துவதன் மூலமாகவும் வாழ்வதன் வழியாகவும் செயல்படுவதன் வழியாகவும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இந்த வாழ்வும் அனுபவமும் செயல்பாடும் கருத்தாக மட்டும் உடலில் நில்லாமல் நிகழ்வுத் தன்மை (Performance) கொண்டதாக - செயல்பாடாக (Activity) உடலில் தங்குகிறது. உடற்செயல்பாடு

மனச் செயற்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

கலையின் அறிவியல் தன்மை:

கலைகள் மக்களால் நிகழ்த்தப் படுபவையாக அமைந்துள்ளன. ஆடல், பாடல், நாடகம், விளையாட்டு முதலியவை நிகழ்த்தப்படும் பொழுது, மனித உடலின் மொத்தமும் இயங்குகிறது. உடலையும் குரலையும் மய்யமிட்ட நிகழ்த்துதல் செயற்பாடு, உடல் உறுதியையும் மன உறுதியையும் கொடுக்கிறது. உடல்நலன் மனநலன் சிறப்பும்பொழுது, சிந்தனை வளமாக அமைகிறது. எனவே கலைகள் வழியாக, வகுப்பறைச் சூழலில் கற்றல்-கற்பித்தல் செயல்பாடு நிகழ்த்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செயல்படும்பொழுது முழுமையான (Complete) நிலைத்த மற்றும் நீடித்த (Standard and Sustainable) மாற்றம் மாணவர்களிடையே உண்டாகும். மேலும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற செயல்திட்டங்களை (Plan of Activity) அவர்கள் இடைவிடாது பின்பற்றுகிறபோது மாணவர்களின் உடல் (நலனும்) நிலையும், மன (நலனும்) நிலையும் மாறுவதோடு நடத்தையில் மாற்றத்தை உண்டாக்குகிறது. அறிவியல் பூர்வமான கலைகள் வழியான இக்கற்றல் திட்டச் செயல்பாடு, கற்பதை ஒரு பண்பாடாக மாற்றுகிறது. இப்பண்பாட்டு நடத்தை (Cultural Behaviour) நல்ல வளமான மாணவர் சமூகத்தை உருவாக்கும். இந்த அறிவியல் தன்மையின் அடிப்படையிலான கலைகள் வழி, கற்பித்தல் நிகழ்த்தப்படுவதை உறுதி செய்யவேண்டும்.

கலைகளின் செவ்வியல் தன்மை:

மேலும் மரபுக் கலைகளைக் கற்றுத் தருவதில் பல்வேறு சிக்கல்களும் உள்ளன. வேத்தியல், பொதுவியல் என அறியப்பட்ட

மக்கள் கலைகள் இன்று வெவ்வேறு வடிவங்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அதாவது செவ்வியல் கலைகள், நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்ற வேறுபாடு, கலைஞர்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதித்ததால் நவீன தொழில் நுட்பம் மிகுந்த திரைப்படம் முதலிய ஊடகக் கலைகள் வளர்ந்ததால், மரபுக் கலைகளுக்கான இடம் பின்னுக்குப் போய்விட்டது. சமூகம், பொருளாதாரக் குவிப்பிற்கு ஆட்பட்டதால் மக்கள் கலைகள் மதிப்பிழந்தன. அதுமட்டுமன்றி, உடல் உழைப்பு சார்ந்த உற்பத்திப் பண்பைக் கட்டமைக்கிற படைப்பூக்கம் உடைய மரபுக்கலைகளை நவீனத் தொழில்நுட்பமும் பொருளீட்டும் மனம் முதலானவையும் அழித்து வருகின்றன. எனவே, மரபுக் கலைகளை ஒழுங்கு செய்து, கற்று, சீரான முறைக்குள் கொண்டுவருவதன் வழியாக, மக்கள் கலைகளுக்கு - மரபுக் கலைகளுக்கு, நாட்டுப்புறக் கலைகளுக்கு செவ்வியல் தன்மை உள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்திட வேண்டும். மரபுக் கலைகளை மீளவும் மக்கள் வயமாக்கும் நோக்கில், அடுத்த இளம் தலைமுறையினரிடம் கலைகள் கற்கும் விருப்பத்தை வளர்க்க வேண்டும். கலைகள் வழிக் கற்பித்தல் வழியாக மாணவரின் கற்குந்திறனை வளர்ப்பதோடு கற்றலுக்கு உதவும் கலைகளையும் வளர்ப்பதில் பங்காற்ற முடியும்.

வாழ்க்கைக் கலை வளர்கலைகள்:

கலை வடிவங்களைச் ஜாதி, மதம், இனம் வேறுபாடுகளைக் கடந்து, ஏன் மொழிகடந்தும் தேசம் கடந்தும் கண்டடைந்து ஒருங்கிணைக்கலாம். கலைகளை மதித்துக் கொண்டாடுவதும் கற்றுக் கொள்வதும் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான கலைச் செயல்பாட்டிற்கு உகந்ததாக மாற்றுவதும் பள்ளிச் செயல் திட்டங்களுள் ஒன்றாக அமைப்பதில் நிறைவுறும். கலைகள்

மேலோர் மரபு என்பதைப் புறந்தள்ளி அது மக்கள் மரபு என்றாக்குவதும் ஒற்றைத் தன்மை என்ற நிலையிலிருந்து மாற்றுவதும் - மாற்றி அமைப்பதும்; மரபுக்கலைகளைப் பொதுமையாக்கிக் கற்று, கற்பித்தல் - கற்றல் செயல்பாட்டிற்கு உரியதாக ஆக்கும். கலைகளின் பன்மைத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு செயல்படுவதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஆசிரியர்களுக்கும் கற்றல்-கற்பித்தல் செயல்பாட்டிற்கான நடவடிக்கையாக மாற்றலாம். வகுப்பறைச் சூழலில் முழுமையான “கற்றல்” மாற்றத்தை இது உண்டாக்கும். இதனால் நல்ல சமூகச்சூழல் உருவாகும். இதனடிப்படையில் வாழ்க்கையை ஒரு கலையாக உணரும் நிலையை ஏற்படுத்த முடியும்.

வகுப்பறைச் சூழலில் கற்றல்-கற்பித்தல் செயல்பாட்டிற்கான கலை வடிவமாக ஒயிலாட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு பொருத்திப் பார்த்து விளக்கலாம்.

நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகளில் ஒன்றான, ஒயிலாட்டம் கிராமக் கோவில் திருவிழாக்களின் போது சடங்காக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. ஒயில் என்றால் நளினமான அசைவு, அழகு எனப்படுகின்றது. வண்ண உடைகளைச் சீருடையாக அணிந்து கொண்டு, கைகளில் கைக்குட்டையைப் பிடித்துக் கொள்வர். வலது கையில் துணியின் நுனியைப் பிடித்து சுற்றி சுழற்றி ஆடுவர். காலில் சலங்கை கட்டிக் கொள்வர். வாத்தியார் (தலைமை ஆட்டக்காரர்) பாட்டுப்பாட அதை மற்றவர்கள் வாங்கிப் பாடுவர். அதற்கேற்ப தவில், நாகசரம், தாளம் ஆகிய இசைக் கருவிகள் இசைப்பர். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் கால் அடவுகளை வைத்து, கைகளை வீசி ஆடுவர். கைக்குட்டை இல்லாமல், கைகளைத் தட்டி ஒயில் கும்மியாகவும் ஆடுவர். ஆட்டத்தின் அடவுகளை அடி, சாரி, தட்டு

எனப் பிரித்துக் கொண்டு, மெதுவான (தக்கு), ஆட்டம், வேகமான (காலம்) ஆட்டம் என ஆடுவர். தவில், தப்பு, பாட்டு இவற்றினோடு கோக்கப்பட்ட மணிகளை (கச்சம்)யும் கட்டிக்கொள்வர். ஓயில் ஆடுவதற்கு இசையும் பாட்டும் துணைக் கருவிகளாக அமைகின்றன. முதன்மைக் கருவிகளாக உடலும் குரலும் அமைகின்றன. ஆட்டக் கலைகளுக்கு இது பொதுவானதாகும். ஓயிலாட்டத்தின் ஆட்டமுறைக்கு மனித உடலமைவில், உடல், மேலுடம்பு, தலை, வலதுகை, (வலது கையைத் தூக்கி ஆடுதல்), இடது கை, (இடது கையைத் தூக்கி ஆடுதல்), இருகை இணைத்து ஆடுதல், இடுப்பு, கால்கள், குத்து (கால்கள்), ஏற்றம் – இறக்கம், அடி அடித்தல், அடி மிதி, இழுவை, செண்டிப்பு, எட்டுப் போடுதல், மடக்கு, குதித்தல், புரளல், கிறுக்கி, திரும்புதல், பானா ஆட்டம், குத்தாட்டம், சறுக்கு, பின்னிறக்கம், மூன்றடி போட்டுப் பக்கமாக ஏறுதல், சுற்று, உட்காருதல், கொட்டு, நிறுத்தம், கைகளின் பாவனைகள் ஆகிய முப்பத்திரண்டு உறுப்புகளும் செய்முறைகளும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

மரபுக் கலையை அறிந்து கற்றுக் கொள்ளும் பொழுது தொடர்ந்து உடல் மற்றும் குரல் பயிற்சியில் ஈடுபடுவார்கள். பாடல், ஆடல் மற்றும் உடலைப் பயன்படுத்துகின்ற பொழுது உடல் உறுதி பெறுகிறது. அதன்வழி மனமும் வளம் பெறுகிறது. நிகழ்த்துகலைப் பயிற்சி மற்றும் நிகழ்த்துதலின் பொழுது பொருள்களைப் (Materials) பயன்படுத்துவதால் தொடு உணர்வும் அதன் வழி (அகம்) மன உணர்வும் பெற்று அதன் வழி மொழியையும் கற்றுக் கொள்ளலாம்; மேலும் புரிந்து கொள்ளும் சூழலும் ஏற்படுகிறது. கலைகள்

மற்றும் விளையாட்டு வழிக்கற்றுக் கொள்ளும் இச்செயல்பாட்டால், மொழி எளிமையாகவும் இயல்பாகவும் பயன்பாட்டிற்கு உரியதாகவும் மாறுகிறது. இது சமூகம் – பெற்றோர் – ஆசிரியர்-மாணவர் எனும் உறவு நிலை உறுதிபெற உதவுகிறது.

ஓயிலாட்டம் போன்ற கலைகள் கூட்டாக நிகழ்த்தும் கலை வடிவங்களாகும். கூட்டாக நிகழ்த்தும் கலைகள் வழியாக மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள் ஒருங்கிணைந்து ஒன்றாகச் செயல்பட்டு, செயல்வழிக் கற்றல் நிலைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். கலைகளைக் கற்றுக் கொள்வதன் வழியாக மொழியைக் கற்றுக் கொள்வது மட்டுமன்றி, செய்து பார்த்து பயிற்சி மேற்கொள்வதால் மெய்யுணர்வுடன் ஈடுபடுவார்கள். கலையைக் கற்றுக் கொள்ளும் இவ்வாய்ப்பின் மூலம் மொழியைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். மேலும் குழு மனப்பான்மை (Team Spirit), ஈடுபாடு (Involvement), கடமை உணர்வு (Commitment) முதலிய பண்புகளைப் பெறுகிறார்கள். ஆடல், பாடல் மற்றும் நிகழ்த்துதலின் விழியாக தங்களிடமுள்ள தாழ்வு மனப்பான்மையை (Complex)ப் போக்கி, படைப்பாற்றலையும் (Creativity)ப் பெறுகிறார்கள்.

எடுத்துக்காட்டு:

தமிழ் மரபுக் கலைகளுள் ஒன்றான ஓயிலாட்டத்தினை மாணவர்களுக்கு கீழ்க்காணும் வரிசை முறையில் கற்றுத் தரலாம். இதனைப் பாடமுறை (Syllabus) அடிப்படையிலும் பிரித்துக் கொண்டு கற்பிக்க முடியும். (பயிற்சி வழங்கலாம்).

Unit	ஆட்ட வகை	நேரம்
I	<ul style="list-style-type: none"> • ஆட்டம் அடி சாரி (அடவு-தக்கு மெதுவானது) தட்டு (காலம்-வேகமான அடவு) • ஒண்ணாங்காலம் • இரண்டாங்காலம் • மூன்றாங்காலம் 	3 மணி
II	கச்சம்-பயன்பாடு தாளம்-பாட்டு	2 மணி
III	<p>உடல்:</p> <p>மேலுடம்பு</p> <p>தலை (இவற்றைப் பயன்படுத்தி ஆடுதல்)</p> <ul style="list-style-type: none"> • வலது கைதூக்கி ஆடுதல் • இடது கைதூக்கி ஆடுதல் • இருகை இணைத்து ஆடுதல் 	2 மணி
IV	<p>இடுப்பு:</p> <ul style="list-style-type: none"> • வலப் பக்க இடுப்பு முன்பின் ஆடுதல் • இடப் பக்க இடுப்பு முன்பின் ஆடுதல் • இடுப்பை நேர்நிறுத்தி ஆடுதல் 	3 மணி
V	<p>கால்கள்:</p> <ul style="list-style-type: none"> • குத்து • ஏற்றம் – இறக்கம் • அடி அடித்தல் • மிதி • இழுவை • செண்டிப்பு • எட்டுப்போடுதல் 	3 மணி
VI	<p>ஆட்டம்:</p> <ul style="list-style-type: none"> • மடக்கு • குதித்தல் • புரளல் • இறுக்கி • திரும்புதல் • பானா ஆட்டம் • குத்தாட்டம் 	3 மணி

VII	<ul style="list-style-type: none"> • சறுக்கு • பின்னிறக்கம் • மூன்றடி போட்டு பக்கமாக ஏறுதல் • சுற்று 	3 மணி
	<ul style="list-style-type: none"> • உட்காருதல் • கொட்டு • நிறுத்துதல் • கைகளின் பாவனை 	3 மணி

மேற்குறித்த கலைப்பாடத்தைக் கற்பதன் வழியும் ஆட்டக்கலையான ஒயிலாட்டத்தை ஆடிடும் பொழுதும் முழு உடலையும் மாணவர்கள் பயன்படுத்துவார்கள். அப்பொழுது உடலுக்கான முழுப்பயிற்சி (உடற்பயிற்சி)யும் பெறுகிறார்கள். எந்திரத்தனமான ஓர் உடற்பயிற்சி முறைக்கு மாற்றாக இனிமையான, அழகியல் உணர்வு சார்ந்த, மென்மையான கலைச்செயல்பாட்டை (ஆடுதல், பாடுதல்) நிகழ்த்தி உடலும், மனமும் வளம் பெறுகிறார்கள்.

கலைகள் வழி மொழி கற்றலால் உண்டாகும் மாற்றங்களும் பயன்களும்:

- ❖ பல்லின சமுதாயப் பண்பாட்டுச் சூழலில் மரபுக் கலைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.
- ❖ மரபுக் கலைகளின் தன்மை அவற்றைப் பாதுகாப்பதன் அவசியம், மரபின் தாக்கம், மரபுக் கலைகள் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் குறித்து மாணவர்கள் உணர்ந்து கற்றுக் கொள்வார்கள்.
- ❖ ஆட்டப் பயிற்சிகளால் உடலும், மனமும், நலமும், வளமும் பெறுகின்றன.
- ❖ ஆடுதல் - பாடுதல் வழி மகிழ்வுடன் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். கற்றலில் இனிமை இருப்பதால் மொழியை எளிமையாகக் கற்றுக் கொள்வார்கள்.

- ❖ நிகழ்த்து கலைகள் வழியாகக் கற்றல் - கற்பித்தல் நிகழ்கிற பொழுது தொடு உணர்வும், உறவின் தன்மையும் உணரப்படும். மொழி எளிமையாகவும் பயன்பாட்டிற்கு உரியதாகவும் மாறுவதையும், நிகழ்த்து கலைகளும் மரபிசையும் உள்ள நிலை (mind), உடல் நிலை (Body) ஆகிய இரண்டின் நலனைக் கூட்டுவதையும் நேரிடையாக அனுபவமாகப் பெறுவார்கள்.
- ❖ முத்தமிழ்க் கலை அல்லது நாட்டுப் புறக் கலைகள் பயில்வதன்மூலம் சொல்வளத்தைப் (Vocabulary) பெருக்கிக் கொள்ள முடியும்.
- ❖ எழுதுதல், பேசுதல், பாடுதல் முதலிய திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.
- ❖ தாய்மொழி - மரபு, பண்பாடு ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொடுக்க முடியும். மகிழ்வுட்டிக் கற்பிக்கும் வழி மாணவர்களின் கற்குந்திறனை அதிகரிக்க முடியும்.
- ❖ நிகழ்த்துதல் வழியாகக் கற்பிக்கின்ற பொழுது, கற்பித்தல் - கற்றல் செயல்பாட்டின் வழி, உடலைப் பக்குவப்படுத்தி மனதையும் பக்குவப்படுத்தும் பண்பையும் நடத்தையில் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த முடியும்.

❖ குழு மனப்பான்மை (Teamsprit), ஈடுபாடு (Involvement), கடமை உணர்வு (Commitment), படைப்பாற்றல் (Creativity) தாழ்வு மனப்பான்மை அற்றுப் போதல் (Complex) முதலிய விழுமியங்களைப் பெற்று சாதிக்கும் வல்லமை கொண்ட குடிமக்களாக உருவார்கள்.

❖ ஆசிரியர்- மாணவர்- பெற்றோர்- சமூகம் என்ற உறவு நிலையில் பண்பாட்டு வழிமுறைகளைக் கற்றுக் கொண்டு பயன்படுத்தும் திறனைப் பெறுவார்கள்.

❖ மாணவர்கள் தங்களுக்குள் கலை நிகழ்வைக் கூட்டமாக நிகழ்த்துகிற பொழுது ஒருங்கிணைந்த ஒத்த சிந்தனையைப் பெறமுடியும். அதுமட்டுமன்றி நிலைத்த நீடித்த பண்பாட்டு மாற்றத்தை கற்றலில் பெறுகிறார்கள்.

❖ மாணவர்கள் பார்வையாளர்களாக மட்டும் இல்லாமல் பங்கேற்பாளர்களாவும் மாறுகிற பொழுது முழுமையாகக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

கலைகள் வழிக் கற்றல் - கற்பித்தல்

செயல்பாட்டு வரையடம்

மரபுக் கலைகள் அறிமுகம்

பல்லினச் சமுதாயச் சூழலில் மரபின் முக்கியத்துவம்

மரபுக் கலைகளைப் பாதுகாப்பதன் அவசியம் - மரபின் தாக்கம் - மரபின் விளைவுகள்

ஆட்டப் பயிற்சிகளால் உடலும், மனமும் வளம் பெறுதல்

பங்கெடுப்பு - பாடுதல் ஆடுதல் - மகிழ்ச்சி - கற்றல் இனிமை - ஆட்டம் - வழி மொழிக் கற்றல்

நிகழ்த்துக் கலை - பொருள் - உணர்வு - உறவு - மொழி - கற்பித்தல் - கற்றல் நிகழ்தல்

மொழி எளிமையாகவும், இயல்பாகவும், பயன்பாட்டிற்கு உரியதாகவும், மாறுவதற்கு மரபுக் கலைகள் - (நிகழ்த்து கலைகள்) - மரபிசை பயன்படுத்தல்

ஆசிரியர் - மாணவர் - பெற்றோர்
சமூகம்
உறவுநிலைகள் வளர்தல்

பண்பாட்டு வழிமுறைகளைக் கற்றுக் கொண்டு -
பயன்படுத்துதல் பாண்டித்தியம் பெறுதல்
அல்லது ஈடுபட வைத்தல்

ஒருங்கிணைந்த சிந்தனை - ஒருங்கிணைந்த
செயல்பாடு - மாணவர்கள் தங்களுக்குள்
ஒருங்கிணைந்து செயல்வழிக் கற்றல்

கற்கும் கலை பற்றிய மரபை - உணர்வை உண்டாக்குதல்
குழு மனப்பான்மை - ஈடுபாடு - கடமை உணர்வு -
படைப்பாற்றல் - ஏற்றத்தாழ்வு இன்மை

மாணவர்கள் உடல் உள்ளத் தேவைகளை நிறைவு
செய்தல் - உடலைப் பக்குவப்படுத்துவதன் வழி மனதைப்
பக்குவப்படுத்துதல் - செயல்பாடு

மாணவர்கள் பார்வையாளர்களாக மட்டும் இல்லாமல்,
பங்கேற்பாளர்களாகவும் மாறுதல்

செயல்முறை மாற்றத்தை (Behaviour Change)
உருவாக்குதல்

விவாதங்கள் - கலந்துரையாடல்

போட்டிகள் பயிற்சிகள் (வீட்டுப்படங்கள்)
பயிற்சிகள்

பரிசளித்தல்

ஊக்குவித்தல்

முதலிய நடவடிக்கைகள் மூலம் கற்றல் – கற்பித்தலை மேம்படுத்திட முடியும்.

முடிவுரை:

கலைச் செயல்பாடு எப்பொழுதும் அழகியல் (Aesthetic) சார்ந்ததாக அமைகிறது. மனிதனின் பிறப்பு முதல்தாலாட்டு, விவசாயம், திருவிழா, வழிபாடு என இறப்பு வரையிலும் அழகியல் உணர்வு பண்பாட்டு வடிவமாக மாறி ஆழமாக நுட்பமாக ஊடும் பாவுமாக வேராடிப் பரந்து, விரிந்து கிடக்கிறது. கல்வி கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் கலைகளை ஒரு கருவியாகப் (Tools) பயன்படுத்துகிற பொழுது, மாணவர்கள் அனைத்து விழுமியங்களையும் பெறுவார்கள். மொழி – சமூகம் – வரலாறு – பண்பாடு எனப் பாய்ந்து பரிணமித்து, மக்களுக்காக மக்களைப் பேசும் கலை வடிவங்கள் சமூக நிறுவனங்களில் ஒன்றான கல்வி முறையில் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது ஆசிரியர் – கற்பித்தல் – மாணவர் – கற்றல் என மதிப்புமிக்க திணையியலாக மாறும். இக்கல்வி திணையியல் அறிவியல் தன்மை பெற்று, கற்றல் – கற்பித்தலை ஆழமுடையதாகவும் பயனுடையதாகவும் மாற்றுகிறது.

உலகையே ஒரு பூவாகப் பார்க்கும் மனநிலை உருவாகும் நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, வெளி எனும் அயம்பூதத்து இயற்கையின் விளை பொருளாம் மனித சமூகத்தின் கண்டுபிடிப்பான கலைகள் மனித சமூகத்தின் இயக்கத்தின் ஆணிவேராய் அமையும். இயற்கையின் ஒவ்வொரு உயிரின் வாழ்க்கையின் பயன்பாட்டு நடவடிக்கையானது, அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு அனைத்துவிதமான விழுமியங்களாலும் இயற்கை வழி கையளிக்கும் பண்பைப் பெறுவதாக மாறும். சுவாசிக்கச் சுவாசிக்க வீசும் காற்று; தொடத் தொட உணர்த்தும் நெருப்பு; பருகப் பருக உணவாய் மருந்தாய் மாறும் நீர்;

விழும் வீரியமுள்ள விதைகளையெல்லாம் முளைத்துவிடச் செய்யும் நிலம்; நம் எண்ணத்தின் முடிவற்ற தூரத்தைச் சுமக்கும் ஆகாயம் என எல்லாமே பொதுவாய் அழகாய் இயற்கை வயப்பட்டுக் கிடப்பது போல, கல்விக்கூடம் – வகுப்பறை – சூழல் – ஆசிரியர் – மாணவர் – பெற்றோர் – உறவு, கற்றல் – கற்பித்தல் சூழல் என்றிவை அனைத்தும் முழுமை பெற வேண்டின், கலைகளை மாணவர் மயப்படுத்த வேண்டும்.

“யார்வை” நூற்கள்:

1. தொல்காப்பியம் உரை: தமிழண்ணல், செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை, 6ஆம் பதிப்பு, சனவரி-2021
2. கற்கை நெறியாக அரங்கு, கா.சிவத்தம்பி, NCBH வெளியீடு, 1995.
3. கல கல கற்றல், தேசியவகை நீலாய் தமிழ்ப்பள்ளி, மலேசியா, மே-2019.
4. குழந்தை மையக்கல்வி – ஆசிரியர் கையேடு, தேசியக் கல்விக்குழு, தமிழ்நாடு, அக்.2000
5. தமிழ்மொழிக்கல்வி, சாந்தா பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, அக்.2002
6. தமிழ்மொழி கற்றல்-கற்பித்தல் (சவால்களும் புதிய அணுகுமுறைகளும்) மனிதம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், மே-2006
7. சிறுவர் அரங்கு, செயல் திறன் அரங்கு இயக்கம், ஆகஸ்ட்-2005
8. மூன்றாம் அரங்கம், ஆ. சிவா சாந்தகுமார், அக்.2002
9. வாழும் மொழி வாழும் மரபு, உமறுப்புலவர் தமிழ்மொழி நிலையம் (UPTLC) சிங்கப்பூர்.
10. கூட்டாக நிகழ்த்துதலும் தனியாக வாசித்தலும் வாய்மொழி நிகழ்த்துதல்

இலக்கியமான கதை, பேரா.இ. முத்தையா, பிறழ் வெளியீடு, டிசம்பர்-2021.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

அழகு அண்ணாவி எனும் முனைவர் அழகுசெல்வம், அருப்புக்கோட்டையில் அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். கூடல் கலைக்கூடத்தின் இயக்குநராகவும் விளங்கி வருகிறார். மூன்று கவிதை நூல்கள், ஆறு ஆய்வு நூல்கள், மற்றும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஓயிலாட்டம் மற்றும் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் பயிற்றுநரான இவர், வீதி நாடகங்கள் பலவற்றை இயக்கித்

தயாரித்துள்ளார்.

குறும்படங்கள், பயிலரங்குகள், வானொலி நிகழ்ச்சிகள் என்று பல்வேறு வடிவங்களில் கலைப்பணி ஆற்றியுள்ளார்.

சிங்கப்பூர் கல்வி அமைச்சகம் மற்றும் உமறுப் புலவர் கல்வி மையம் சார்பாகப் கற்றல் கற்பித்தல் பயிலரங்கினைச் சிங்கையில் நிகழ்த்தியுள்ளார். அமெரிக்கா சிகாகோ நகரில் நிகழ்வுற்ற 10ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டுள்ளார். மக்களிசைப் பாடகர், அணிலாடு முன்றில், கலைவேந்தர் விருது முதலான விருதுகளை வென்றுள்ள இவர், 2021இல் மகாகவி பாரதி விருதும், அப்துல் கலாம் (சாதனையாளர்) விருதும் பெற்றுள்ளார்.

